

кордоном. Потрібно забезпечувати умови для поширення легального працевлаштування, у першу чергу, у тих країнах, які приймають найбільшу кількість українських мігрантів, гарантувати захист прав працівників-мігрантів.

Список використаних джерел:

1. Бору́та І, Барський В. Міграційне право ЄС. Навчальний посібник. К.: ІМВ КНУ імені Тараса Шевченка, 2009. – 131 с.
2. Зовнішня трудова міграція населення / Звіт – Український центр соціальних реформ, Державний комітет статисти- ки України.– К., 2009.
3. Капіца Ю. Наближення законодавства України до законодавства ЄС відповідно до угоди про партнерство та співробітництво між Європейським союзом та Україною: цілі і методи. // Український правовий часопис. К., 2014. - №2. – С. 18-24.
4. Кислицина О.В. Концепція регулювання міжнародної трудової міграції України в умовах глобалізації / О.В. Кислицина // Культура народів Причорномор'я. - Симферополь: Межвуз. центр «Крым». – 2011. – № 197. – С. 62-66.
5. О.Позняк. Міграція і демографія / Звіт з конференції «Майбутнє міграції в Україні». – К.: 12 жовтня 2011 р.

Мар'яна МАЦІБОРКО
науковий керівник
к.е.н., доц. Комар Н.В..
ІФННІМ ТНЕУ

РОЗВИТОК КУРОРТНОЇ ГАЛУЗІ ТА ЇЇ ВПЛИВУ НА ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ЖИТТЯ НАСЕЛЕННЯ КРАЇНИ

Сучасна індустрія туризму - одна з найбільш швидко прогресуючих галузей світового господарства і розглядається і як самостійний вид економічної діяльності, і як міжгалузевий комплекс.

Курортний бізнес - один з найприбутковіших секторів індустрії туризму, що є її структурним осердя́м. Для третини людства на початку ХХІ ст. нормою є принаймні раз у рік проводити відпустку чи вихідні на курорті. А так званий золотий мільярд населення планети з багатьох постіндустріальних країн проводить дозвілля у фешенебельних курортних центрах не менше двох разів у рік, крім того, є регулярним споживачем рекреаційно-курортного продукту під час недільних рекреаційних циклів та туристичних поїздок з утилітарною, професійною, діловою чи іншою метою.

Вагомим внеском у дослідження концептуальних засад розвитку санаторно-курортної справи є праці таких відомих вітчизняних науковців: В.С.Кравців, М.І.Крупки, Ф.Ф.Мазур, С.В.Онишко, В.Г.Поплавського, І.В.Свиди, В.І.Стафійчук, Т.І.Ткаченко, Л.М.Шульгіної. Низкою зарубіжних вчених запропоновано класифікації типів курортів, з'ясовано специфіку

діяльності курортної галузі та її зв'язок з розвитком економіки (Л.В. Андриченко, К. Бієрвірт, Г.С. Витковська, Г.С. Гудвін-Гілл, П. Вайс, Н. Моул).

Курортно-рекреаційний продукт - це спеціалізований для конкретної ТРС комплекс (програма) курортно-рекреаційного обслуговування людини, створений і поставлений на ринок збуту з урахуванням наявних рекреаційних ресурсів та інфраструктурних можливостей цієї рекреаційної системи.

Курорти діляться за наявністю на них ресурсів природних лікувальних чинників:

- кліматичні — мають в своєму розпорядженні лікувальне повітря (аеротерапія — високогірна, лісова, степова, пустинна тощо), сонце (геліотерапія) і море / океаном (таласотерапія).

- бальнеологічні — мають в своєму розпорядженні лікувальні води для зовнішнього і внутрішнього використання (гідротерапія), лікувальними грязями (пелоїдотерапія) і лікувальною нафтою (озокеритотерапія, нафталонотерапія). Останнім часом використовують поняття — SPA-курорти, що є синонімом бальнеологічних курортів.

- із спеціальними чинниками — наприклад, лікування кумисом.

У практиці курортного обслуговування населення найпоширеніші такі загальноприйняті типології курортів:

- за медико-курортологічними технологіями: комплексні, бальнеопитні, бальнеогрязьові, таласо-, аеро-, фізіо-, фіто-, аромо-, ено-, амплотерапевтичні та ін.;

- за медико-оздоровчим профілем (хворобами): серцево-судинні, обміну речовин, неврологічні, опорно-рухові, післяопераційних станів, легеневі, шлунково-кишкові, сечостатевої тощо.

Курортно-рекреаційна та туристична галузь за визначенням багатьох фахівців являє собою специфічну індустрію, що охоплює безліч сфер діяльності, які тісно пов'язані між собою та залежать одна від одної. Ця галузь сама є сферою обслуговування, тому що вона спрямована в першу чергу на надання громадянам послуг щодо їх відпочинку, оздоровлення та лікування на основі використання природно-кліматичних та лікувальних ресурсів, тобто забезпечує отримання нематеріальних благ. В той же час вона є сферою економіки, значним джерелом зростання внутрішнього валового продукту – ВВП, що характеризує її як певний вид індустрії. Курортно-рекреаційна та туристична галузь об'єднує сукупність різних галузей господарства, кожна з яких здійснює свою діяльність шляхом надання певних послуг, тим самим задовольняючи потреби громадян.

Практичне створення курортно-рекреаційної та туристичної галузі достатньо капіталомістка та трудомістка сфера діяльності. Без адекватного розвитку інфраструктури, без злагодженої взаємодії всіх підсистем і споріднених з нею галузей народного господарства неможливий успішний розвиток курортно-рекреаційної галузі як сфери обслуговування. Тільки за умов реалізації цих передумов можна розраховувати на значне зростання прибутків від індустрії відпочинку та туризму. Існує пряма залежність ступеню

розвитку курортно-рекреаційної та туристичної галузі від різних соціальних та економічних факторів: динаміки вільного та робочого часу, стабільного добробуту та рівня платоспроможного попиту населення, позитивних демографічних факторів та збалансованої соціальної структури населення, ступеню урбанізації, комунікативно-гуманітарних факторів, національних традицій та ін. Також існує залежність інтенсивності та обсягів курортно-рекреаційних та туристичних послуг від основних індикаторів рівня життя населення та його витрат в структурі платних послуг.

Список використаних джерел:

1. Гуляев В.Г. Туризм: экономическое и социальное развитие. – М.: Финансы и статистика, 2013. – 310 с.
2. Черчик Л.М. Маркетинг рекреаційних територій: теорія, методологія, практика. – Луцьк: ЛДТУ, 2014. – 136 с.
3. Василина С.И. Создание индустрии гостеприимства в курортном городе // Коммунальное хозяйство городов: Науч.-техн. сб. Вып.24. – К.: Техніка, 2010. – С.82-89.
4. Гудзь П.В. Механізм розвитку курортно-рекреаційних територій у сучасних умовах: Дис. ... д-ра екон. наук: 08.10.01 / Інститут економіко-правових досліджень НАН України. – Донецьк, 2013. – 450 с.
5. Кузнецов Ю.В. Методологические основы маркетингового подхода к формированию региональной туристской политики / Ю.В. Кузнецов, И.И. Черкасова // Экономический вестник Ростовского государственного университета. - 2007. - Том 5. - №1. - Ч.1. - С.119-122.

Зоряна РУСИН

науковий керівник

канд. наук з держ., упр. Ляхович Г.І.

ІФННІМ ТНЕУ

НАПРЯМИ РЕАЛІЗАЦІЇ КОПЕНГАГЕНСЬКИХ КРИТЕРІВ ЧЛЕНСТВА В ЄС ДЛЯ УКРАЇНИ

Реальність намірів України щодо вступу до ЄС вимагає поглибленого аналізу й порівняння законодавчо-правових, економічних, соціальних, екологічних та інших вимірів нашої країни з параметрами ЄС, а також оцінки їх відповідності євроінтеграційним принципам і проголошеній світовим співтовариством парадигмі сталого розвитку. Об'єктивний аналіз такої відповідності є однаково актуальним як для України, так і для європейського співтовариства, оскільки навіть просте фізичне збільшення системи ЄС ускладнює її, вимагаючи нових додаткових регуляторів, кожний з яких має обмежені можливості. З точки зору керованості системи, її розширення повинно мати розумні межі. Адже економічний зміст інтеграції полягає у включенні нових елементів до старої, усталеної системи та в її кооперації з цими елементами для поліпшення її життєдіяльності.